

20/9-90

in

SIDE

3 8 / 9 0 B N

DUVANS

Oktett

Det sjuder och bubblar i Borås jazzliv. Och ibland kokar det över. Tex när intressert är större än lokalen som erbjuds. Ofta är Åke Johansson, Borås jazzgosse nr 1 inblandad. Just nu är DUVANS OKTETT på hugget som aldrig förr. Inside synade dem på jazzklubbens första höstseans i onsdags.

—Vi ses på Duvan (servichuset), sa fem saxofonister och började förbereda sig för sin gemensamma ålderdom genom att redan nu ha pensionärsbandet klart. Därigenom var ju också namnfrågan löst. DUVANS OKTETT. Det skulle också vara en fördel om repertoaren redan var inarbetad. Ännu har ingen av dem nått fram till mogenhetsåldern men redan nu har man publikunderlaget klart. Och repertoaren sitter. Succén har blivit formidabel. Fullt hus vart än man drar fram.

Förlagan är det amerikanska bandet Super-sax som plankat Charlie Parkers improviserade solon. Omskrivna för fem saxar bli det en helt ny och häftig musikupplevelse. Inte minst för musikanterna! Det kräver långa och stenhårda repetitioner för att få alla tusendelar på plats samtidigt. Tack vare en djup respekt för musiken och en otrolig spelglädje lyckas man.

Till bandet tar var och en de fem saxarna med sig rutin och erfarenheter från åtskilliga års insatser i det boråsiska jazzlivet.

Idesprutan är Ingemar Sambrant, känd från Hemvärnets internationella succéer, Rörbandet, Army Band osv. Dessutom Bengt Peterzén från klädbranschen, som via softklarinet spelat sig in i många boråshjärtan. Det verkliga saxproffset är frisören Olle Klang; vidare Lasse Engman pianofixaren samt speditörsdirektören och spelande klubbordföraren Bertil Bengtsson. I kompet hottar Bengan Karlson på bas, Åke Göransson trummor samt Åke Johansson som för tillfället ersatt Peter Ivstedt.

Denna kväll, den första av jazzhöstens, hade Borås Jazzensemble och Joyce Hurley värmt upp både lokalen och publiken ordentligt. (Förlåt, jag var på damfotbollsfinalen på Ryavallen innan och missade er.) Bengt Peterzén inledde andra avdelningen med några mysiga låtar på klarinet. I kulisserna kråmade sig de spelsugna Duvorna, som hade märkbart svårt att hålla sig i styr tills det var dags. Stämningen var i topp. Över hundra jazzfanz i den trånga, rökiga men mysiga lokalen manande fram allt tätare stämning.

Charlie Parkers beboproulader och Dizzie Gillespies krokiga arr gav fina chanser för gänget att visa sin högform. Åke Johanssons "Ramnavägen 55" uttömde bandets möjligheter i en hissnande svår och rytmiskt raffinerad arrangerad improvisation. Till allt detta Åkes förnämliga tonsättarsolo i mästarclass. Lasse Sjöstens arr av svenska folkvisor krävde finlir med känsla samt Jonny Karlssons konstfulla och fyndiga arr av La Paloma som breddade intrycken; man hade roligt mitt upp i all kvalitet.

Ingemar Sambrant berättar i en paus gärna om framgångarna vid den i jazzvärlden status-tyngda jazzfestivalen i Molde. Om kollegorna fransmännen som inte missade ett enda av Duvans framträdande och om Egil Johansen, som utstött idel ampla lovord till sin bänkranne under framträdandet; — Och skoj har dom också! Fransoserna ville höra Duvan i Frankrike. Jatack, sa ingemar, vi kommer gärna!...

Torgil Persson

Duvans oktett spelar glad och god men krokig jazz.